

Nr 235.

Av herr **Strömberg**, *angående tillfällig löneförbättring för överdirektörer och överingenjörer vid statens järnvägar.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 396 har föreslagits ett lönetillägg av 1,500 kronor för en var av överdirektörerna och överingenjörerna vid statens järnvägar. Deras avlöning under år 1919 skulle alltså utgöra tillhopa 13,500 kronor. Härigenom skulle emellertid dessa tjänstemän alltjämt, intill dess att den nya löneregleringen träder i kraft, bliva sämre avlönade än de i tjänsteställning lägre stående distriktscheferna. Distriktschefs arvode är enligt 1918 års avlöningsreglemente 9,000 kronor, vartill kommer bostad in natura om högst 7 rum och kök jämte bränsle. Då värdet härav i Stockholm för närvarande och under den närmaste framtiden icke kan uppskattas lägre än till 5,000 kronor, kan alltså distriktschefs avlöning beräknas utgöra 14,000 kronor, alltså 500 kronor mera än vad som enligt propositionen skulle utgå till överdirektör och överingenjör. Detta missförhållande framträder så mycket tydligare, sedan Kungl. Maj:t i proposition nr 391, angående gemensamt lönesystem samt lönereglering för kommunikationsverken, föreslagit avlöningar för överdirektör och souschef samt överdirektör och överingenjör, som med 2,000 kronor för den förstnämnde och med 1,000 kronor för de sistnämnda befattningshavarna överstiga den för distriktschefer föreslagna avlöningen. Vidare är att märka, att för en av överingenjörerna, som nyligen befordrats till denna befattning från befattningen såsom distriktschef, innebär befordringen på grund av ovan anmärkta förhållande en löneförsämring. Vad särskilt angår en av överdirektörerna må framhållas, att han icke, såsom fallet är med den andre överdirektören, i någon mån hålles skadelös för sin i förhållande till distriktschef lägre avlöning, genom åtnjutande av särskild ersättning av järnvägsmedel såsom kommittéledamot.

Slutligen må för belysande av ovanberörda förhållande erinras, att en distriktschef sedan den 1 januari 1918 är förordnad att biträda generaldirektören vid handläggning av ärenden inom järnvägsstyrelsen mot

åtnjutande av särskilt arvode av 2,500 kronor. Då han, som intager en tjänsteställning, närmast motsvarande överdirektör, i enlighet med vad ovan nämnts, såsom distriktschef innehar ett arvode av 9,000 kronor samt dessutom i nyssnämnda egenskap är tilldelad bostad in natura om sex rum och kök med värme, för vilken för närvarande betalas en hyra av omkring 4,300 kronor, uppgår alltså hans sammanlagda avlöningsförmåner till 15,800 kronor eller 2,300 kronor mera än vad som enligt Kungl. Maj:ts proposition skulle tillkomma överdirektörerna och överingenjörerna.

För åstadkommande av det i Kungl. Maj:ts ovannämnda proposition nr 391 angående lönereglering vid kommunikationsverken föreslagna förhållandet mellan överdirektörernas och överingenjörernas avlöningar, å ena, och avlöningen för distriktscheferna, å andra sidan, skulle alltså erfordras ett lönetillägg av 4,000 kronor för överdirektören och generaldirektörens ställföreträdare samt 3,000 kronor för den andra överdirektören och överingenjörerna.

Jag får alltså vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att den i Kungl. Maj:ts proposition nr 396 föreslagna tillfälliga löneförbättringen måtte bestämmas för överdirektören Ivar Virgin, vilken såsom den i tjänsten främste av överdirektörerna är generaldirektörens ställföreträdare, till 4,000 kronor samt för den andre överdirektören i järnvägsstyrelsen och för överingenjörerna till 3,000 kronor.

Stockholm den 6 maj 1919.

O. M. Strömberg.